

Ho 'haveu' entès?

Molts polítics d'aquí respiren alleujats quan reben els informes periòdics sobre les preocupacions dels ciutadans i veuen que el finançament de Catalunya reula posicions; és comprensible, quan han permès aigualir l'Estatut o quan són part d'una negociació que no s'acaba mai, cosa que ja no se sap si és bo o és dolent. Altres ho aprofiten per fer el pinxo, atès que sempre han dit que allò que la gent vol és solucionar els problemes del dia a dia i no pas les qüestions que ells anomenen identitàries, com si viure fos una qüestió d'identitat.

Si els mestres no disposen dels mitjans que tenen la majoria dels seus col·legues espanyols, si la sanitat pública ha de fer mans i mànigues per dissimular les seves mancances -amb menys serveis que altres comunitats-, si els empresaris i els seus empleats han de carregar-se amb despeses extres a causa del nivell de les infraestructures, si no hi ha recursos per a la integració dels immigrants, per a les pensions dels més vells, per als ajuts als malalts dependents, per fer més assequibles l'accés a l'habitatge dels joves o les beques als estudiants, és a dir, si la qualitat de vida dels seus habitants va perdent posicions respecte a altres pobles veïns, si passa tot això, és perquè el finançament és del tot insuficient i no està ben resolt.

I com que, governi qui governi, sempre tornen al país molts menys diners dels que els catalans han dipositat a les arques de Madrid, el dèficit creix any rere any. Això no hi ha empresa ni família que ho pugui suportar. Per tant, hi ha gent que es pregunta quin interès tenen els polítics d'aquí a no fer-ne pedagogia. I és que no hi ha pitjor mestre que aquell que no vol ensenyar. Clar i català.